Dosarul nr.1ra-2044/16

Curtea Supremă de Justiţie
D E C I Z I E

21 decembrie 2016 mun.Chişinău

Colegiul penal în următoarea componenţă:
Preşedinte Nicolae Gordilă,
Judecători Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 26 februarie 2016, declarate de către avocatul Şocurova Natalia în numele inculpatului Doroş Dmitri, în cauza penală în privinţa lui

Doroş Dmitri Mihail, născut la 07 mai 1984, originar şi domiciliat în mun.Chişinău, str.Corneşti 16.

Termenul examinării cauzei:
1. Prima instanţă: 06.11.2015 – 19.01.2016;
2. Instanţa de apel: 11.02.2016 – 26.02.2016;
3. Instanţa de recurs: 23.11.2016 – 21.12.2016.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Buiucani, mun.Chişinău din 19 ianuarie 2016, Doroş Dmitri a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

Prin aceeaşi sentinţă a fost condamnat şi Ovanesianţ Serghei, în privinţa căruia hotărîrile judecătoreşti nu se contestă.

2. Prima instanţă, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, a constatat că Doroş Dmitri, la 08 august 2015, ora 19.20, aflîndu-se în loc public, şi anume pe Aleea Clasicilor din Parcul Public „Ştefan cel Mare şi Sfînt” din mun.Chişinău, împreună şi de comun acord cu Ovanesianţ Serghei şi minorul Popov Artemie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv, s-au apropiat de Macari Nicolai, care era aşezat pe o bancă la intrarea în parc şi, acţionînd cu intenţie directă, încălcînd grosolan ordinea publică, din intenţii huliganice, Doroş Dmitri s-a oprit în faţa lui Macari Nicolae, Ovanesianţ Serghei s-a aşezat de partea dreaptă a acestuia, iar minorul Popov Artemie a încercat să-i ia încărcătorul telefonului inclus în priza din spatele băncii. În timp ce Macari Nicolai a pus mîna sa peste mîna lui Popov Artemie zicîndu-i că lucrul nu-i aparţine, Ovanesianţ Serghei, fără nici un motiv şi cu o deosebită obrăznicie i-a aplicat lui Macari Nicolai o lovitură cu pumnul în regiunea feţei, fapt ce a determinat sîngerarea buzei inferioare, iar Doroş Dmitri, fiind în picioare în faţa băncii, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Macari Nicolai o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stîng, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2179/D din 16.09.2015, leziuni corporale sub formă de echimoză şi excoriaţie la nivelul feţei, care se califică drept vătămare neînsemnată.

Continuîndu-şi acţiunile infracţionale, în timp ce Macari Nicolai s-a ridicat şi a încercat să fugă de la faţa locului, minorul Popov Artemie a aruncat cu o sticlă din plastic în urma lui, Ovanesianţ Serghei a încercat să ajungă partea vătămată din urmă, iar Doroş Dmitri a rămas pe loc fără a stopa acţiunile prietenilor săi şi, în acest mod, admiţînd ilegalitatea faptelor lor.

Ulterior, aflîndu-se în incinta Inspectoratului de poliţie Buiucani, Doroş Dmitri, Ovanesianţ Serghei şi minorul Popov Artemie, nefiind de acord cu faptul escortării în instituţia vizată, îşi continuau comportamentul huliganic şi agresiv, refuzînd categoric să depună declaraţii şi să comunice identitatea lor.

3. Împotriva sentinţei au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care lui D.Doroş, în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării ei pe un termen de probă de 3 ani, invocînd că instanţa nu a dat deplină eficienţă prevederilor art.61, 75-77 Cod penal, aplicîndu-i o pedeapsă prea blîndă;

- inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care să fie tras la răspundere contravenţională în temeiul art.55 Cod penal, invocînd că instanţa nu a luat în consideraţie că şi-a recunoscut vina şi că s-a căit sincer pentru fapta comisă, că părţii vătămate nu i-au fost cauzate pagube, că a săvîrşit infracţiunea pentru prima dată şi că are la întreţinere 2 copii minori, aplicîndu-i o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 26 februarie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către procuror şi inculpat, ca nefondate, cu menţinerea sentinţei.

Instanţa de apel a indicat că, prima instanţă a dat apreciere corectă probelor administrate şi circumstanţelor cauzei, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor şi corect a ajuns la concluzia privind vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine şi fără echivoc.

La fel, instanţa de apel a considerat că prima instanţă corect a respins cererea inculpatului de a fi tras la răspundere contravenţională în temeiul art.55 Cod penal, avînd în vedere circumstanţele în care a fost comisă infracţiunea şi de persoana inculpatului, iar recunoaşterea vinei şi căinţa sinceră, nu este temei pentru aplicarea normei penale menţionate, mai mult că aplicarea ei este lăsată la discreţia instanţei şi nu este o obligaţie a instanţei.

Cu referire la apelul procurorului, instanţa de apel a precizat că prevederile art.364^1 alin.(1) Cod de procedură penală, nu prevăd expres faptul contribuirii inculpatului la descoperirea infracţiunii în cadrul urmăririi penale, este doar necesar ca inculpatul să recunoască toate probele administrate de către organul de urmărire penală.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanţa de apel a reţinut că prima instanţă a dat deplină eficienţă prevederilor art.61, 75 şi 76 Cod penal, ţinînd cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracţiunii săvîrşite, care face parte din categoria celor mai puţin grave, de persoana inculpatului, de circumstanţele atenuante şi agravante, că a comis o infracţiune pentru prima dată, fiind în stare de ebrietate, că s-a căit sincer şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, precum şi de scopul pedepsei penale, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-şi atingă scopul de corectare şi reeducare al acestuia.

5. Avocatul N.Şocurova în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar la data de 04 aprilie 2016, în care, fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanţei de apel, iar la data de 14 aprilie 2016, a declarat recurs ordinar, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanţei de apel şi pronunţarea unei noi hotărîri, prin care să fie încetat procesul penal, în temeiul art.55 Cod penal, pe motiv că

instanţa de apel neîntemeiat a refuzat aplicarea faţă de D.Doroş a prevederilor acestei norme penale; - eronat a stabilit că împotriva inculpatului este pornită o cauză penală; - nu a dat deplină eficienţă prevederilor art.75 şi 76 Cod penal; - nu a ţinut cont că partea vătămată a declarat că nu are pretenţii faţă de inculpat şi a solicitat ca în privinţa acestuia să nu fie aplicată o pedeapsă prea aspră.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul N.Şocurova în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului şi motivele invocate, ţinînd cont de opinia procurorului expusă în referinţă, prin care se solicită declararea inadmisibilităţii acestora, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel, numai în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, se pronunţă doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Colegiul penal atestă că, potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct.1) şi 2) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilităţii recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplineşte cerinţele de formă şi de conţinut, prevăzute în art.429 şi 430; precum şi că este declarat peste termen.

Subsecvent, potrivit art.429 alin.(1) şi art.430 alin.(5) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, cererea de recurs trebuie să conţină argumentarea ilegalităţii hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală şi cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanţă.

Colegiul penal, verificînd motivele recursului declarat la 04 aprilie 2016, constată că avocatul N.Şocurova în numele inculpatului, printr-o frază generală îşi declară dezacordul cu decizia instanţei de apel, fără să i-a în consideraţie cerinţele legii procesual penale, menţionate supra, indicînd că recursul motivat va fi depus la o dată ulterioară.

Art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, cuprinde 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluţia instanţei de apel conţine erori de drept şi o atacă în instanţa superioară, conform art.430 pct.5), urmează să-şi motiveze recursul şi să indice eroarea comisă, în coraport cu cel puţin unul dintre temeiurile enumerate în alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

În caz contrar, recursul se consideră că nu îndeplineşte cerinţele de conţinut şi cade sub incidenţa art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, recursul ordinar declarat la 04 aprilie 2016, nu îndeplineşte cerinţele legale de conţinut, instanţa de recurs nefiind în drept să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanţele de fapt şi de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Respectiv, avînd în vedere că în faţa instanţei de recurs nu este stabilit cadrul discuţiei, fără motivarea recursului, în corespundere cu prevederile legale enunţate mai sus, Colegiul conchide că acest recurs este inadmisibil, pe motiv că nu îndeplineşte cerinţele de conţinut, prevăzute în art.429 şi art.430 Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul declarat de avocatul N.Şocurova în numele inculpatului la data de 14 aprilie 2016, Colegiul penal atestă că, potrivit art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanţei de apel este de 30

de zile de la data pronunţării deciziei. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlineşte.

Instanţa de recurs constată că, cu excepţia căii ordinare de atac - recursul ordinar, legea procesual penală nu face careva menţiuni referitor la declararea recursului ordinar desfăşurat şi nu stabileşte alte termene pentru actele suplimentare, decît cele prevăzute la art.422 Cod de procedură penală. De aceea, persoanele menţionate în dispoziţia art.421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar nemotivat, iar ulterior au depus recurs desfăşurat, acesta se va considera ca depus în termen, dacă el se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunţării deciziei instanţei de apel.

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

Momentul de la care începe să decurgă termenul de atac este riguros precizat de lege data pronunţării deciziei, iar depăşirea acestui termen duce la decăderea părţilor din dreptul de a folosi calea de atac.

Astfel, potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău a fost pronunţat la 26 februarie 2016 în prezenţa inculpatului D.Doroş şi avocatului său, N.Şocurova, aceştia fiind înştiinţaţi despre data pronunţării deciziei motivate - 04 martie 2016, ora 14.00 (f.d.177-181), însă, deşi au fost înştiinţaţi legal, din motive necunoscute instanţei, nu s-au prezentat. Decizia motivată a instanţei de apel a fost pronunţată la 04 martie 2016 şi a fost publicată pe pagina web a Curţii de Apel Chişinău în aceeaşi zi.

Totodată, instanţa de apel, respectînd prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală, a expediat pentru informare în adresa avocatului N.Şocurova şi inculpatului D.Doroş copia deciziei motivate la 09 martie 2016 (f.d.196).

Astfel, termenul de 30 de zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrşitul zilei de 10 aprilie 2016.

Reţinînd făptul că avocatul N.Şocurova în numele inculpatului a declarat recurs desfăşurat abia la data de 14 aprilie 2016 (f.d.227-223), adică după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că acesta nu poate fi considerat ca declarant în termen.

Mai mult că, potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată din 26 februarie 2016, în cadrul căreia a fost pronunţat dispozitivul deciziei instanţei de apel, instanţa a explicat modul şi termenul de atac al deciziei în instanţa ierarhic superioară.

Colegiul atestă că, art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, expres stipulează că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Termenul de recurs este absolut şi are caracter imperativ, în sensul că depăşirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanţei de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilităţii recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

În contextul expus, instanţa de recurs conchide asupra inadmisibilităţii recursurilor înaintate de către avocatul N.Şocurova în numele inculpatului D.Doroş, cel din 04 aprilie

2016 din motiv că nu îndeplineşte cerinţele de conţinut, iar cel din 14 aprilie 2016, ca declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) şi (2) pct.1) şi 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Şocurova Natalia în numele inculpatului Doroş Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 26 februarie 2016, în cauza penală în privinţa lui Doroş Dmitri, cel din 04 aprilie 2016 din motiv că nu îndeplineşte cerinţele de conţinut, iar cel din 14 aprilie 2016, ca declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 20 ianuarie 2017.

Preşedinte	Nicolae Gordilă
Judecători	Elena Covalenco
	Iurie Diaconu